

גמ"ר 7230/01/17 - מדינת ישראל נגד יזן דראבס

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

05 מאי 2020

גמ"ר 7230-01-17 מדינת ישראל נ' דראבס

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יזן דראבס

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת כתב אישום מתוקן בעבירות של גרם מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א 1961 (להלן: "הפקודה") - (שתי עבירות). איסור לנהוג ללא רישיון נהיגה, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודה. נהיגה ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש) תשל"ל 1970. חובת חגירה של חגורות בטיחות, עבירה לפי סעיף 83ב(א) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961. סוכם בין הצדדים כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם, והמאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר למשך 24 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים, בעוד ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

הנסיעה:

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.9.16 בצהריים, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג פורד מסוג BC1 נושא לוחית רישוי: 5007650 (להלן: "הרכב") מיפו לירושלים. הנאשם נהג ברכב כאשר רישיון הנהיגה שלו אינו בתוקף.

3. יחד עמו, נסעו שני נוסעים נוספים, מחמוד מחמוד אשר ישב במושב הקדמי לצד הנהג, ושאדי עבד אשר ישב מאחור. שאדי לא חגר חגורת בטיחות. במהלך הנסיעה, סמוך לשעה 13:36, הגיע הנאשם לקטע בכביש מספר 1 לכיוון מזרח, סמוך לק"מ 49.9 (להלן: "הדרך").

הדרך:

4. במועד התאונה מאפייני הדרך היו כדלקמן:

א. כביש בינעירוני דו סטרי הכולל שלושה נתיבי נסיעה בכיוון נסיעת הנאשם, כשבין הנתיבים מפריד קו הפרדה מקווקו (תמרור 805) אשר סומן על גבי הכביש.

- ב. מימין לנתיב הנסיעה הימני מצוי שול צר ברוחב של 0.3, התחום במעקה בטיחות מבטון מימין (להלן: "המעקה"). בין נתיב הנסיעה הימני לשול הפריד קו הפרדה צהוב (תמרור 807) אשר סומן על גבי הכביש לכל אורכו.
- ג. בסמוך לק"מ 49.9, מעבר למעקה, ניצב מערום של חלקי מעקה בטיחות מבטון בצורת קוביה (להלן: "המערום").
- ד. הכביש היה נקי, יבש ותיקין.
- ה. בדרך מבוצעות עבודות בנייה, ומהירות הנסיעה המרבית המותרת במקום הינה 70 קמ"ש.

שדה הראייה:

5. מזג האוויר היה קייצי ונוח.
6. שדה הראייה היה פתוח וללא הפרעות ממרחק של כ-300 מטרים.

התאונה:

7. סמוך לשעה 13:36 נסע הנאשם בדרך בנתיב השמאלי במהירות שעולה על המהירות המותרת. בסמוך לק"מ 49.9, מסיבה שאינה ידועה, כאשר הרכב מצוי בהאצה, סטה הנאשם באופן חד לכיוון ימין, פגע במעקה, והתנגש במערום. כתוצאה מעוצמת ההתנגשות חזית הרכב והמנוע נמעכו פנימה לכיוון חללל הרכב. (להלן: "התאונה").
8. לאחר התאונה, נעצר הרכב על גבי המעקה כשחזיתו תקועה במערום.
9. כתוצאה מהתאונה נהרגו שני נוסעי הרכב, מחמוד מוחמד ז"ל יליד 00.00.1986, ושאדי עבד ז"ל יליד 00.00.80 (להלן: "המנוחים"), והנאשם נפצע קשה.

רשלנות הנאשם:

10. הנאשם התרשל בנהיגתו בכך שנסע במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, סטה באופן חד ימינה איבוד שליטה על הרכב והתנגש בעוצמה במעקה ובמערום.
11. במעשיו המתוארים לעיל:
- א. גרם הנאשם ברשלנותו, תוך שימוש ברכב, למותם של המנוחים.
- ב. נהג ללא רישיון נהיגה תקף.
- ג. נהג ברכב ללא ביטוח.
- ד. הסיע ברכב נוסע שאינו חגור.

רישום תעבורתי: (מ'1)

12. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2009 ולחובתו הרשעה אחת מסוג ב.מ משנת 2014 בעבירה של נהג המסיע נוסע לא חגור.

ראיות ההגנה לעונש:

13. מסמכים רפואיים: נ' 1-12

14. נ/13 טופס משרד התחבורה: חידוש רישיון נהיגה.

תסקירי שרות המבחן:

15. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים אביא מתוכם בתמצית: הנאשם כבן 31, נשוי ואב ל-4 ילדים בטווח הגילאים 3-6, ביניהם זוג תאומים. הנאשם אינו עובד באופן קבוע ומתגורר עם משפחתו בשכונת עיסויה בירושלים. בתסקיר פירוט אודות הרקע המשפחתי בו צמח הנאשם. צוין כי לאחר 10 שנות לימוד עזב הנאשם את מסגרות החינוך והחל לעבוד בעבודות בניין משך כ-7 שנים. בשנת 2014 עבר הנאשם תאונת עבודה ומאז אינו עובד באופן סדיר. הנאשם תיאר בפני שרות המבחן קשיים בריאותיים בעקבות התאונה. שבר באגן, כאבי ברכיים, גב וחזה, והוא מתקשה בעבודה מאומצת לפרקי זמן ארוכים.

16. הנאשם נישא בשנת 2010. צוין, כי כל ארבעת ילדיו מטופלים ביחידה להתפתחות הילד עקב קשיים התפתחותיים. הנאשם מסר כי אף אשתו סובלת מבעיות רפואיות ומתקשה לעיתים לטפל בילדים.

17. בהתייחס לאירוע ציין הנאשם, כי נסע לכיוון ירושלים עם חבריו לאחר בילוי ממנו חזרו, ובזמן התאונה חש שהרכב סוטה לצד ימין באופן פתאומי, והוא לא הצליח להגיב בזמן. הנאשם הוסיף, כי רק לאחר שפונה לבית החולים הבין כי שני חבריו ששהו עמו ברכב נהרגו. לדברי שרות המבחן, הנאשם נטל אחריות מסוימת לביצוען של העבירות, אך יחד עם זאת השליך את האחריות לתנאי הדרך וליקויים בכביש. לדבריו, יום קודם לכן אירעה תאונה באותו המקום. בנוסף התרשם שרות המבחן כי הנאשם מתקשה להתחבר רגשית ובאופן עמוק לעובדה כי שני בני אדם נהרגו בשל התנהלותו בכביש, וכלפי חוץ מבטא עיסוק בעצמו ופגיעתו, ונוקט במנגנוני הגנה של ניתוק רגשי ורצינוליזציה. על פיהם, ייתכן והסיבה לכך נעוצה בעובדה כי קיים צורך מצדו להתמודד עם הטראומה הקשה, ועובדת היותו אחראי לתוצאות הטרגיות של התאונה. הנאשם ציין בפני שרות המבחן, כי את השלכות האירוע הוא חש באופן יומיומי.

18. לנאשם הוצע לקחת חלק בהליך טיפולי קצר לצורך עיבוד רגשי ראשוני של התאונה ותוצאותיה, אך תחילה הביע הסתייגות. בהמשך הביע רצון לקחת בכך חלק, ועל אף זאת, ניתק את הקשר עם שרות המבחן ולא עלה בידם להשיגו על מנת לבחון אפשרות זו.

19. בהתייחס לגורמי הסיכון ציין שרות המבחן את עברו התעבורתי, נטילת אחריות חלקית והשלכת האחריות לתאונה על תנאי הדרך. בנוסף צוין כי הנאשם אינו עובד באופן קבוע מזה כארבע שנים. מאידך, ובבחינת גורמי סיכוי צוין, כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים חדשים. הנאשם קיבל אחריות חלקית למעשיו, והתרשמותם כי עבר טלטלה משמעותית בעקבות התאונה שלה השלכות רבות על חייו. בנסיבות אלו ממליץ

שרות המבחן על ענישה מוחשית הרתעתית, על מנת להנכיח עבורו את הפגיעה הקשה לה גרם ולאפשר חיבור רגשי בין מעשיו לתוצאות הקשות. הוסף, שככל ויוטל עליו מאסר בפועל, ממליץ שרות המבחן להתחשב במצבו הרפואי ובמצבם של ילדיו ואשתו. עוד צוין, שככל ויביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית ייעודית בתחום הטראומה, יוכל שרות המבחן לבדוק את התאמתו לכך, ולצורך כך יתבקש עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 6 חודשים.

20. בתסקיר השני (מיום 23.6.19), צוין, כי במהלך תקופת הדחייה נערך שרות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית, אך עקב מיעוט משתתפים פתיחת הקבוצה התעכבה. להתרשמותם הנאשם מצוי בתחושת ייאוש ודיכאון ועסוק בהשלכות המאסר הצפוי. על אף זאת הוא הביע רצון להשתלב בקבוצה. באשר להמלצה, שב שרות המבחן על עמדתו כפי שהוצגה בתסקירו הראשון.

תמצית טיעוני הצדדים:

21. המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לכתב האישום המתוקן והנסיבות המפורטות בו. צוין, כי במעשיו פגע הנאשם בערכים של קדושת חיי האדם, שלמות הגוף וביטחון ציבור משתמשי הדרך. הוסף, כי הנאשם נהג ברכב כאשר אין ברשותו רישיון נהיגה תקף ובלא פוליסת ביטוח, כאשר אחד הנוסעים אינו חגור. נטען כי בכך יש כדי להצביע על התנהגות ויחס מזלזל של הנאשם לכיבוד החוק ושלטון החוק. הוסף, כי בעבירות אלו, התווה בית המשפט העליון כללים בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם: ראשית, מאסר בפועל לצד פסילה ממושכת. שנית, משקל מועט הניתן לנסיבותיו האישיות של נאשם. שלישית, רף הענישה ייגזר בהתאם למידת הרשלנות. בהקשר זה, ציינה המאשימה כי מידת האחריות ורף הרשלנות גבוה, שכן הנאשם היה נעדר רישיון נהיגה בר תוקף, ובנוסף, ועל אף תנאי ראות טובים, סטה באופן חד כשהוא מצוי בהאצה, במקום בו מהירות המותרת מוגבלת ל-70 קמ"ש. בהתייחס למתחם הענישה צוין, כי הוא נע על הציר שבין 24 חודשי מאסר ועד 40 חודשים, לצד ענישה נלווית. המאשימה הפנתה לתוכנו של התסקיר והמלצותיו, והוסיפה כי לזכות הנאשם עומדת הודאתו, נטילת האחריות וכן העובדה כי המדובר באדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי, כאשר עברו התעבורתי הינו מקל. הוסף, כי לנאשם נסיבות אישיות מורכבות וקשות, ובנסיבות אלו ביקשה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם לו עתרה, ולהטיל עליו 24 חודשי מאסר, פסילת רישיון למשך 15 שנים, מע"ת ופע"ת לשיקול דעת, ופיצוי למשפחות המנוחים.

22. ההגנה ציינה בטיעוניה כי הנאשם מביע צער עמוק על התוצאה הקטלנית בה מצאו את מותם שני חבריו הטובים. הסנגור הוסיף, כי הנאשם נשוי ואב ל-4 ילדים בגילאי 3-6, אשר סובלים מעיכוב התפתחותי והם מטופלים על ידי היחידה להתפתחות הילד. הוסף, כי גם אשתו סובלת מבעיות בריאות והיא אינה עובדת. עוד צוין, כי מאז התאונה הנאשם מחוסר עבודה ומצבה הכלכלי של המשפחה קשה מאוד.

23. הסנגור הוסיף, כי הנאשם הורשע בעבירה לפי סעיף 10 א' לפקודת התעבורה, בנסיבות בהן תוקפו של הרישיון פג כשבוע לפני האירוע. בנסיבות אלו ביקש הסנגור לקבוע כי המדובר ברף חומרה שאינו גבוה, ואין המדובר במי שאינו כשיר לנהיגה כלל או שאין ברשותו רישיון משך תקופה ארוכה, נתון הפוגע אף הוא בכשירותו לנהוג. ההגנה גם הפנתה לחבלות שנגרמו לנאשם כתוצאה מהתאונה: פגיעת ראש קשה, שברים בצלעות, כותף וברגליים. בנוסף, הנאשם סבל ממצב נפשי קשה בעקבות האירוע, ואף נדרש לקבלת טיפול רפואי מתאים. בהקשר זה הפנתה ההגנה גם לתוכנו של התסקיר והמלצתו לקחת בחשבון בעת גזירת העונש את מצבו הרפואי של הנאשם, וכן מצבם הרפואי של ילדיו ואשתו.

24. באשר לנטילת האחריות צוין, כי יש לתת משקל להודאתו בבית המשפט, על פני העמדה שהוצגה בפני שרות המבחן. באשר למתחם הענישה ציינה ההגנה כי הוא נע על הציר שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות, ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית. בהקשר זה הוסף, כי נוכח תנאי הדרך במקום, אין לקבוע כי רשלנותו של הנאשם הייתה גבוהה, ועל כן ניתן לקבוע את עונשו בתחתית המתחם כך שירצה עונש מאסר למשך 9 חודשים בדרך של עבודות שירות. בהתייחס לרכיב הפיצוי נטען, כי בין הנאשם למשפחות המנוחים נערכה "עתווה" ובנסיבות אלו ביקש הסנגור להימנע מהטלת פיצוי.

מתחם העונש ההולם:

25. במקרה דנן, פגע הנאשם בערך המוגן בנוגע בקדושת חיי אדם. בסעיף 304 לחוק העונשין, נתן המחוקק ביטוי לערך זה והדגיש את חשיבותו, על ידי כך שהציב סטנדרט מחמיר בהקשר לקיפוח חיי אדם. בנוסף, פגע הנאשם בערכים הנוגעים בשלמות הגוף, בביטחון הציבור ומשתמשי הדרך, וכן בציות להוראות החוק וכיבודו.

26. בכל הנוגע לעבירות של גרם מוות ברשלנות בתאונת דרכים קטלנית, התוו בפסיקה שלושה כללים מנחים בהקשר לענישה הראויה במקרים אלו: האחד, ראוי לגזור על הנאשם מאסר בפועל ופסילה לתקופה ממושכת, זאת משיקולי הרתעה ובשל כיבוד עקרון קדושת החיים. השני, ככלל נסיבותיו האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות

(ראו: ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.09), ע"פ 8464/15 פנזין נ' מדינת ישראל (30.10.17), רע"פ 9909/17 דרויש נ' מדינת ישראל (1.1.18), רע"פ 10152/17 מדינת ישראל נגד ראמי חטיב ((16.4.18)).

27. בעת קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. כאמור לעיל, אמת המידה המרכזית בעבירה זו, נוגעת בדרגת הרשלנות שבמעשה. בענייננו, ובהתאם לנסיבות המקרה יש לקבוע כי דרגת רשלנותו של הנאשם במקרה דנן הינה בינונית. הנאשם נהג בתנאי מזג אוויר נוחים, כאשר לפניו שדה ראייה פתוח וללא הפרעות ממרחק של כ-300 מטרים. אין חולק כי המהירות המקסימלית שהותרה במקום באותה עת, נוכח העובדה כי במקום היו מבוצעות עבודות בנייה, הינה 70 קמ"ש. בהתאם לעובדות, הנאשם נסע בנתיב השמאלי מבין שלושה נתיבים, במהירות העולה על המותר ושאינה מתאימה לתנאי הדרך. מסיבה שאינה ברורה, כאשר הרכב מצוי בהאצה, סטה הנאשם מנתיב הנסיעה באופן חד לכיוון ימין, פגע במעקה ובמערום, דבר שהביא להתרחשות התוצאה הקטלנית. רף הרשלנות אם כן הינו ממש, שכן על אף שבמקום היו מבוצעות עבודות בנייה באותה עת, ואף הוגבלה מהירות הנסיעה בשל כך, לא נקט הנאשם במשנה זהירות בקטע זה של הכביש. בנוסף לכך, ביצע הנאשם באירוע עבירות נוספות מתחום התעבורה- הנאשם נהג ברכב מבלי שיש בידו רישיון בר תוקף, בלא ביטוח, וכשהנוסע שמאחור אינו חגור בחגורת בטיחות. בכך יש כדי לבסס מידה נוספת של חומרה.

28. מסקירת הפסיקה עולה, כי קיים מנעד רחב של ענישה במקרים של נהיגה רשלנית שתוצאתה קטלנית, החל ממאסר למשך 6 חודשים, לצד ענישה נלווית, אך בענייננו, ונוכח דרגת הרשלנות כמו גם קיומן של עבירות

נוספות מתחום התעבורה, ראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם החל ממאסר למשך 10 חודשים ועד 24 חודשים, פסילה לתקופה שבין 7-10 שנים, לצד ענישה נלווית.

(ראו: רע"פ 2955/12 פלנית נגד מדינת ישראל (13.6.12), רע"פ 4581/14 סיסו נגד מדינת ישראל (9.7.14), עפ"ת 11291-06-17 ששון לוי נגד מדינת ישראל (16.11.17), רע"פ 9454/12 מסעוד טקאטקה (7.1.13), עפ"ג 26904-04-14 מדינת ישראל נגד תומר זוהר (2.7.14), רע"פ 4581/14 אתיאל סיסו נגד מדינת ישראל (9.7.14)).

29. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם לחומרה או לקולא.

העונש המתאים לנאשם:

30. בעניין תאונות דרכים שתוצאתן קטלנית נקבע, כי יש לתת משקל לאינטרס הציבורי שבהרתעה על פני נסיבותיה האישיות של נאשם. צוין, כי במקרים אלו על בית המשפט לשקול מערכת שיקולים רחבה, הכוללת את תוצאותיה של התאונה והאינטרס החברתי שבענישה. בהקשר זה צוין:

"לצד בחינת נסיבותיה של המבקשת, יש לזכור כי השיקולים המתווים את שיקול דעתם של בתי משפט בעת קביעת העונש הראוי לעבירות תנועה בעלות תוצאות קטלניות, אינם מתמקדים רק בנאשם. על בית המשפט לשקול מערכת שיקולים רחבה יותר, הכוללת גם את בחינת תוצאות התאונה והאינטרס החברתי שבענישה. ... לתוצאה זו נודעת חומרה כפולה ומכופלת נוכח המצב הבלתי נסבל בכבישי ישראל, שאת מחירו משלמים רבים בחייהם, כמעשה של יום יום. מצב זה אינו נובע מגזירת שמים, הואיל ובחלקו הארי נגרם עקב התנהגות רשלנית של נהגים אשר אינם מקפידים לקיים כללי בטיחות בסיסיים, כללים שנועדו לקדם סכנות מן הסוג שגרמו למותה של המנוחה." (ע"פ 4300/09 בן רובי נ' מדינת ישראל ([פורסם בבנו], 21.10.2009)).

(ראו: רע"פ 6173/12 עזרא רסקאי רדה נ' מדינת ישראל (11.11.12), רע"פ 2955/12 פלנית נגד מדינת ישראל (13.6.12)).

31. על אף האמור, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובכל מקרה יש לבחון את נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם. ואכן, המקרה דנן, מעורר קושי שאינו פשוט להכרעה, שכן מלבד היות הנאשם אדם נורמטיבי, נתון שכח במקרים מעין אלו, בעקבות מעשיו קופחו חייהם של שניים מחבריו הקרובים. אירוע טרגי זה, הותיר בנאשם חבלות שאינן פשוטות, ובעיקר שבר נפשי גדול. בהתאם למסמכים הרפואיים שהוגשו לעיוני, חווה הנאשם משבר נפשי עמוק, וטופל במרפאה לבריאות הנפש החל מחודש פברואר 2017 משך תקופה של כשנה. מעיון ממסמך מיום 23.9.17, עולה אינדיקציה לשינוי נפשי והתנהגותי בולט אצל הנאשם, דבר אשר מעיד לדעת גורמי הטיפול, על הפרעה פוסט-טראומטית. תפקודו של הנאשם באותה עת היה מצומצם ומוגבל, כאשר הוא התמודד עם תחושות קשות של התפרקות, זעם, אשמה ואובדן. עיון בדוח הפגישות הטיפוליות שנערך עמו החל מיום 21.2.17 ועד ליום 22.2.18 מחזק מסקנה זו (נ' 1). אציין בהקשר זה כי אף עמדת שרות המבחן גורסת כי ייתכן ודפוס התנהגותו של הנאשם בשיחות עמם, נועד להתמודד עם הטראומה הקשה אותה חווה ועובדת היותו אחראי לתוצאות הטרגיות של התאונה. לטעמי, יש בכך כדי לרכך מעמדו והתייחסותו של הנאשם בשרות המבחן, ובנסיבות אלו נכון יהיה להסתפק בהודאתו בבית המשפט ונטילת האחריות, ובנסיבות בהן לא נשמעו ראיות בתיק. בנוסף, ועל אף שהביע בתחילה הסתייגות מהשתתפות בהליכי טיפול,

בהמשך נטל הנאשם חלק בקבוצה טיפולית קצרת מועד שהתקיימה בשרות המבחן בין התאריכים 25.6.19-30.7.19.

32. המדובר באב ל-4 ילדים קטינים בטווח הגילאים 3-6, אשר מטופלים ביחידה להתפתחות הילד סביב קשיים התפתחותיים. ילד נוסף נפטר כשבוע לאחר לידתו. אף אשת הנאשם סובלת מבעיות רפואיות ומתקשה לעיתים בטיפול בילדים. בהתאם לתסקיר המבחן עד שנת 2014 עבד הנאשם באופן סדיר, כאשר במהלך שנה זו עבר תאונת עבודה (נפילה מגובה) ומאז הוא אינו עובד באופן קבוע. לא יכולה להיות מחלוקת, כי המקרה דנן רק החרף מצב זה, נוכח פציעתו הקשה באירוע, והטיפול אותו נדרש הוא לקבל ומצבו הנפשי כפי שתואר לעיל (ראו: נ' 6-7). בנוסף, ובהתאם לתסקיר הנאשם מוכר במחלקת השיקום בביטוח הלאומי אך אינו זכאי לקצבת נכות. נוכח זאת מצבה הכלכלי של המשפחה הינו קשה, ולכך תהא ודאי השפעה קשה אף יותר עת תוטל עליו תקופת מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא.

33. בנוסף לכל אלו, נתתי דעתי לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי ולו עבר תעבורתי תקין. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2009 ולחובתו עבירה אחת מסוג ב.מ. הבאתי במניין שיקולי גם את העובדה כי מאז האירוע חלפו למעלה משלוש וחצי שנים, ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים. בנוסף בין הנאשם למשפחת המנוחים נערכה "עתווה" ולכך משקל באשר לרכיב הפיצוי שיוטל.

34. כאמור, המלצת שירות המבחן הינה להטלת ענישה מוחשית הרתעית, זאת נוכח גורמי הסיכון עליהם עמד בתסקירו, אך הוסיף כי במסגרת תקופת המאסר שתיקצב ראוי שיובאו בחשבון נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו לעיל.

35. באיזון הכולל בין שיקולים אלו, ונוכח עמדה זו ראיתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק התחתון של המתחם זאת לצד ענישה נלווית כפי שיפורט להלן:

א. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 שנים.

הנאשם פטור מהפקדה.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ב. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 10 חודשים.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן אזור התעשייה הצפוני רמלה, ביום 2.7.2020 בשעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טל': 08-9787336, 08-9787377.

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 10 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רישיון או נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ו/או בעבירה בה הורשע. (למעט ביטוח ואי חגירת חגורה).

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את משפחות המנוחים, בסך של 5000 ₪ כל אחת. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 2.10.2020.

5129371 נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם ותקופת המאסר שהוטלה אינני מטיל קנס כספי.

54678313 הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תש"פ, 05 מאי 2020, במעמד הנוכחים